

TIESAS SPRIEDUMS (virspalāta)

2008. gada 1. aprīlī*

Apvienotās lietas C-14/06 un C-295/06

par prasībām atcelt tiesību aktus atbilstoši EKL 230. pantam, ko 2006. gada 11. janvārī (lieta C-14/06) un 2006. gada 9. janvārī (lieta C-295/06, sākotnēji reģistrēta Eiropas Kopienų Pirmās instances tiesas kancelejā ar numuru T-5/06) cēla

Eiropas Parlaments, ko pārstāv K. Bredlijs [*K. Bradley*] un A. Nērgors [*A. Neergaard*], kā arī I. Kļaviņa, pārstāvji, kas norādīja adresi Luksemburgā,

prasītājs lietā C-14/06,

Dānijas Karaliste, ko pārstāv J. Molde [*J. Molde*], B. Veisa Foga [*B. Weis Fogh*] un J. Berings Lisbergs [*J. Bering Liisberg*], pārstāvji,

prasītāja lietā C-295/06,

* Tiesvedības valodas — angļu un dāņu.

ko atbalsta

Dānijas Karaliste (lieta C-14/06), ko pārstāv J. Molde [*J. Molde*], B. Veisa Foga [*B. Weis Fogh*] un J. Berings Lisbergs [*J. Bering Liisberg*], pārstāvji,

Portugāles Republika, ko pārstāv L. Fernandišs [*L. Fernandes*] un M. Ž. Luiša [*M. J. Lois*], pārstāvji,

Somijas Republika, ko pārstāv A. Gimareša-Purokoski [*A. Guimaraes-Purokoski*], pārstāve, kas norādīja adresi Luksemburgā,

Zviedrijas Karaliste, ko pārstāv A. Kruse [*A. Kruse*], pārstāvis,

Norvēģijas Karaliste, ko pārstāv I. Jūpvīka [*I. Djupvik*] un K. Vāge [*K. Waage*], kā arī K. B. Mūens [*K. B. Moen*], pārstāvji, kam palīdz E. Holmedāls [*E. Holmedal*], *advokat*,

personas, kas iestājušās lietā,

pret

Eiropas Kopienu Komisiju, ko pārstāv K. Lūiss [*X. Lewis*], M. Konstantinidis [*M. Konstantinidis*] un H. Stēvlbeks [*H. Støvlbæk*], pārstāvji, kas norādīja adresi Luksemburgā,

atbildētāja,

ko atbalsta

Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotā Karaliste, ko pārstāv V. Džeksone [*V. Jackson*], pārstāve, kam palīdz Dž. Mauriči [*J. Maurici*], *barrister*,

persona, kas iestājusies lietā.

TIESA (virspalāta)

šādā sastāvā: priekšsēdētājs V. Skouris [*V. Skouris*], palātu priekšsēdētāji K. V. A. Timmermanss [*C. W. A. Timmermans*], A. Ross [*A. Rosas*] (referents), K. Lēnartss [*K. Lenaerts*] un L. Bejs Larsens [*L. Bay Larsen*], tiesneši K. Šimans [*K. Schiemann*], J. Makarčiks [*J. Makarczyk*], P. Kūris [*P. Kūris*], E. Juhāss [*E. Juhász*], E. Levits, A. O'Kīfs [*A. Ó Caoimh*], P. Linda [*P. Lindh*] un Ž. K. Bonišo [*J.-C. Bonichot*],

ģenerālvokāts Ī. Bots [*Y. Bot*],
sekretārs H. fon Holšteins [*H. von Holstein*], sekretāra palīgs,

ņemot vērā rakstveida procesu un 2007. gada 4. decembra tiesas sēdi,

ņemot vērā pēc ģenerālvokāta uzklaušanās pieņemto lēmumu izskatīt lietu bez ģenerālvokāta secinājumiem,

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

- 1 Iesniedzot prasības pieteikumu, kas reģistrēts ar numuru C-14/06, Eiropas Parlaments lūdz atcelt Komisijas 2005. gada 13. oktobra Lēmumu 2005/717/EK, ar ko groza pielikumu Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvai 2002/95/EK par dažu bīstamu vielu izmantošanas ierobežošanu elektriskās un elektroniskās iekārtās, lai pielāgotu to tehnikas attīstībai (OV L 271, 48. lpp.; turpmāk tekstā — “apstrīdētais lēmums”).
- 2 Ar Tiesas priekšsēdētāja 2006. gada 10. jūlija rīkojumu Dānijas Karalistei, Portugāles Republikai, Somijas Republikai, Zviedrijas Karalistei un Norvēģijas Karalistei tika dota atļauja iestāties lietā Eiropas Parlamenta apsvērumu atbalstam, savukārt Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotajai Karalistei tika dota atļauja iestāties lietā Eiropas Kopienu Komisijas prasījumu atbalstam.
- 3 2006. gada 9. janvārī, iesniedzot prasības pieteikumu Eiropas Kopienu Pirmās instances tiesas kancelejā, kas tika reģistrēts ar numuru T-5/06, arī Dānijas Karaliste

lūdza atcelt apstrīdēto lēmumu. Ar 2006. gada 27. jūnija rīkojumu Pirmās instances tiesa, piemērojot Tiesas Statūtu 54. panta ceturto daļu un Pirmās instances tiesas Reglamenta 80. pantu, atteicās izskatīt lietu, lai par lūgumu atcelt tiesību aktu varētu lemt Tiesa. Lieta tika reģistrēta Tiesas kancelejā ar numuru C-295/06.

- 4 Ar Tiesas priekšsēdētāja 2006. gada 13. septembra rīkojumu Portugāles Republikai, Somijas Republikai, Zviedrijas Karalistei un Norvēģijas Karalistei tika dota atļauja iestāties lietā, atbalstot Dānijas Karalistes prasījumus, savukārt Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotajai Karalistei tika dota atļauja iestāties lietā Komisijas prasījumu atbalstam.
- 5 Ar Tiesas priekšsēdētāja 2006. gada 16. novembra rīkojumu lietas C-14/06 un C-295/06 tika apvienotas rakstveida procesā tiktāl, ciktāl tas vēl nav pabeigts, kā arī mutvārdu procesā un galīgā sprieduma taisīšanai.

Atbilstošās tiesību normas

- 6 Eiropas Parlamenta un Padomes 2003. gada 27. janvāra Direktīvas 2002/95/EK par dažu bīstamu vielu izmantošanas ierobežošanu elektriskās un elektroniskās iekārtās (OV L 37, 19. lpp.) piektajā, sestajā un vienpadsmitajā apsvērumā ir noteikts:

“(5) Pieejamie pierādījumi norāda, ka pasākumi attiecībā uz elektrisko un elektronisko iekārtu atkritumu (EEIA) savākšanu, apstrādi, pārstrādi un apglabāšanu, kā izklāstīts Eiropas Parlamenta un Padomes 2003. gada 27. janvāra

Direktīvā 2002/96/EK par elektrisko un elektronisko iekārtu atkritumiem [OV L 37, 24. lpp.], ir vajadzīgi, lai mazinātu atkritumu apsaimniekošanas problēmas, kas saistītas ar attiecīgajiem smagajiem metāliem un attiecīgajiem liesmas slāpētājiem. Tomēr, neraugoties uz šiem pasākumiem, ievērojama EEIA daļa turpinās atrasties esošajos novadišanas maršrutos. Pat ja EEIA savāktu un nodotu pārstrādes procesiem atsevišķi, to dzīvsudraba, kadmija, svina, hroma VI, polibromdifenila [PBB] un polibromēta difenilētera (PBDE) saturs varētu apdraudēt veselību vai vidi.

- (6) Ņemot vērā tehniskās un ekonomiskās īstenošanas iespējas, visefektīvākais ar minēto vielu saistītā veselības un vides apdraudējuma ievērojama samazinājuma nodrošināšanas veids, ar kādu var sasniegt izvēlēto aizsardzības līmeni Kopienā, ir šo vielu aizvietošana elektriskās un elektroniskās iekārtās ar drošiem vai drošākiem materiāliem. Šo bīstamo vielu izmantošanas ierobežošana var paliecināt EEIE pārstrādes iespējas un saimniecisko rentabilitāti un samazināt negatīvo ietekmi uz darbinieku veselību pārstrādes uzņēmumos.

[..]

- (11) Atbrīvojumi no aizvietošanas prasības jāatļauj, ja aizvietošana nav iespējama no zinātniskā un tehniskā viedokļa vai ja negatīvā ietekme, ko attiecībā uz vidi vai veselību rada aizvietošana, var atsvērt cilvēku un vides ieguvumus no aizvietošanas. Bīstamo vielu aizvietošana elektriskās un elektroniskās iekārtās arī jāveic tā, lai tā būtu saderīga ar elektrisko un elektronisko iekārtu (EEI) lietotāju veselību un drošību.”

7 Direktīvas 2002/95 4. panta ar nosaukumu “Profilakse” 1. un 2. punktā ir noteikts:

“1. Dalībvalstis nodrošina, ka no 2006. gada 1. jūlija jaunās elektriskās un elektroniskās iekārtas, kas laistas tirgū, nesatur svīnu, dzīvsudrabu, kadmiju, sešvērtīgo hromu, polibromdifenu (PBB) vai polibromētu difenilēteri (PBDE). Valstu pasākumi, kas ierobežo vai aizliedz šo vielu izmantošanu elektriskās un elektroniskās iekārtās un kas pieņemti saskaņā ar Kopienas tiesību aktiem pirms šīs direktīvas pieņemšanas, var tikt saglabāti līdz 2006. gada 1. jūlijam.

2. Šā panta 1. punkts neattiecas uz pielikumā minētajiem izmantošanas veidiem.”

8 Šīs direktīvas 5. panta ar nosaukumu “Pielāgošana zinātnes un tehnikas attīstībai” 1. punktā ir noteikts:

“1. Saskaņā ar 7. panta 2. punktā minēto procedūru pieņem visus grozījumus, kas, lai pielāgotu pielikumu zinātnes un tehnikas attīstībai, vajadzīgi šādos nolūkos:

[..]

b) elektrisko un elektronisko iekārtu materiālu un detaļu atbrīvošanai no 4. panta 1. punkta prasībām, ja to likvidēšana vai aizvietošana, izmantojot plānojuma

izmaiņas vai tādus materiālus un tādas detaļas, kurām nevajag nevienu no minētajā pantā minētajiem materiāliem vai vielām, tehniski vai zinātniski nav realizējama, vai ja aizvietošanas radītā negatīva ietekme attiecībā uz vidi, veselību un/vai patērētāju drošību var atsvērt tās radītos ieguvumus attiecībā uz vidi, veselību un/vai patērētāju drošību;

[..].”

- 9 Direktīvas 2002/95 7. pantā ir noteikts, ka Komisijai palīdz komiteja, kas izveidota saskaņā ar Padomes 1975. gada 15. jūlija Direktīvas 75/442/EEK par atkritumiem (OV L 194, 39. lpp.) 18. pantu.
- 10 Direktīvas 2002/95 pielikuma nosaukums ir “Svina, dzīvsudraba, kadmija un sešvērtīgā hroma izmantošanas veidi, kas ir atbrīvoti no 4. panta 1. punkta prasībām”.
- 11 Šī pielikuma 10. punktā ir noteikts:

“Ievērojot 7. panta 2. punktā minēto procedūru, Komisija vērtē šādus pielietojumus:

— deka-BDE,

- dzīvsudrabu taisnas formas dienasgaismas lampās, kas paredzētas īpašiem mērķiem,

- svīnu lodmetālos serveriem, uzglabāšanas sistēmās un datu masīvu uzglabāšanas sistēmās, tīkla infrastruktūras iekārtās komutācijai, signalizēšanai, pārraide un arī tīkla vadībai attiecībā uz telekomunikācijām (lai noteiktu konkrētu termiņu šim atbrīvojumam), un

- spuldzēs,

prioritāri, lai pēc iespējas drīz noteiktu, vai šie punkti attiecīgi jāgroza.”

¹² 2005. gada 13. oktobrī Komisija pieņēma apstrīdēto lēmumu. Tas ir pamatots ar Direktīvu 2002/95 un īpaši ar tās 5. panta 1. punkta b) apakšpunktu.

¹³ No otrā līdz ceturtajam šī lēmuma apsvērumam, kā arī septītajā apsvērumā ir noteikts:

“(2) Aizliegums nebūtu jāpiemēro dažiem materiāliem un detaļām, kas satur svīnu, dzīvsudrabu, kadmiju, sešvērtīgo hromu, polibrombifenilus (PBB) vai polibromdifenilēterus (PBDE), jo šo bīstamo vielu neizmantošana vai aizstāšana šajos materiālos un detaļās vēl aizvien nav praktiski iespējama.

(3) Dekabromdifēnilētera [deka-BDE] riska novērtējumā saskaņā ar Padomes 1993. gada 23. marta Regulu (EEK) Nr. 793/93 par esošo vielu riska faktoru novērtējumu un kontroli [(OV L 84, 1. lpp.), kas grozīta ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 1882/2003 (OV L 284, 1. lpp.)] ir secināts, ka pašreiz nav jāveic pasākumi papildus tiem, kurus jau veic, lai mazinātu risku patērētājiem, bet saskaņā ar šo riska novērtējumu ir vajadzīgi papildu pētījumi, tādēļ līdz turpmākam paziņojumam uz dekabromdifēnilēteri var neattiecināt Direktīvas 2002/95/EK 4. panta 1. punkta prasības. Ja jauna informācija liks izdarīt atšķirīgu secinājumu riska novērtējumā, šo lēmumu pārskatītu un attiecīgā gadījumā grozītu. Tam paralēli nozare īsteno brīvprātīgu emisiju samazināšanas programmu.

(4) Attiecībā uz aizlieguma nepiemērošanu dažiem konkrētiem materiāliem vai detaļām jāierobežo tā darbības joma, lai panāktu pakāpenisku bīstamo vielu samazināšanu elektriskās un elektroniskās iekārtās, ar nosacījumu, ka tādējādi būs iespējams izvairīties no minēto vielu izmantojuma attiecīgajos gadījumos.

[..]

(7) Komisija [..] iesniedza šajā lēmumā paredzētos pasākumus balsošanai komitejā, kas izveidota saskaņā ar Direktīvas 75/442/EEK [..] 18. pantu. Par labu šiem pasākumiem nebija kvalificēta balsu vairākuma. Tādēļ saskaņā ar Direktīvas 75/442/EEK 18. pantā noteikto procedūru 2005. gada 6. jūnijā Padomei tika iesniegts Padomes lēmuma priekšlikums. Pēc Direktīvas 2002/95/EK 7. panta 2. punktā noteiktā termiņa beigām Padome ierosinātos pasākumus nav pieņēmusi un nav arī izteikusi iebildumus pret tiem, tādēļ saskaņā ar 5. panta 6. punktu Padomes 1999. gada 28. jūnija Lēmumā 1999/468/EK, ar ko nosaka Komisijai piešķirto ieviešanas pilnvaru īstenošanas kārtību [(OV L 184, 23. lpp.)], šie pasākumi jānosaka Komisijai.”

14 Apstrīdētā lēmuma vienīgajā pantā ir noteikts, ka Direktīvas 2002/95 pielikums tiek grozīts atbilstoši šī lēmuma pielikumam.

15 Šī lēmuma pielikumā ir noteikts:

“Direktīvas 2002/95/EK pielikumu groza šādi:

1) Virsrakstu aizstāj ar šādu virsrakstu:

“Svina, dzīvsudraba, kadmija, sešvērtīgā hroma, polibrombifenilu (PBB) vai polibromdifenilēteru (PBDE) lietojumi, kam nepiemēro 4. panta 1. punkta prasības”;

2) Iekļauj šādu 9.a punktu:

“9.a. Dekabromdifenilēteris polimēru lietojumos”;

3) Iekļauj šādu 9.b punktu:

“9.b. svins svina/bronzas gultņu ieliktnos un buksēs”.

Attiecīgais produkts

- 16 Dekā-BDE ir liesmas slāpētāja veids uz bromā bāzes, kas ietilpst PBDE. Tas galvenokārt tiek izmantots kā liesmas slāpētājs polimēros, īpaši tajos, kas tiek izmantoti elektrisko un elektronisko iekārtu korpusos un auduma pārklājumos.
- 17 Šī viela tika novērtēta saskaņā ar Regulu Nr. 793/93. Apvienotajai Karalistei bija pienākums novērtēt tās ietekmi uz vidi, savukārt Francijas Republikai bija jāpēta tās ietekme uz cilvēku veselību.
- 18 Pirmais ziņojums — 2002. gada “European Union Risk Assessment Report” (Eiropas Savienības Riska novērtējuma ziņojums, turpmāk tekstā — “2002. gada ziņojums”) tika iesniegts Toksikoloģijas, ekotoksikoloģijas un vides zinātniskajai komitejai (*CSTEE*), kas sniedza atzinumu.
- 19 2004. gada maijā Apvienotā Karaliste pieņēma jauno pirmā deka-BDE riska novērtējuma ziņojuma “Final environmental assessment report for décaBDE” (Dekā-BDE videi radīto risku novērtējuma gala ziņojums, turpmāk tekstā — “2004. gada ziņojums”) nodaļas par vidi versiju. Šis ziņojums tika iesniegts Komisijas Veselības un vides apdraudējuma zinātniskajai komitejai (turpmāk tekstā — “*SCHER*”). Šī komiteja saskaņā ar Komisijas 2004. gada 3. marta Lēmumu 2004/210/EK, ar ko izveido Zinātniskās komitejas patērētāju drošības, veselības aizsardzības un vides jomā (OV L 66, 45. lpp.), aizstāja *CSTEE*. *SCHER* sniedza atzinumu 2005. gada 18. martā.

- 20 2005. gada augustā Apvienotās Karalistes ziņotājs izplatīja dokumentu ar nosaukumu “Addendum to the May 2004 Environmental Risk Assessment Report for DecaBDE” (Papildinājums 2004. gada maija ziņojumam par deka-BDE videi radītajiem riskiem). Šajā ziņojumā tika secināts, ka nav jāizdara grozījumi pēdējā ziņojumā jaunu faktu dēļ, kas ir kļuvuši pieejami starplaikā.

Par prasības priekšmetu

Lietas dalībnieku argumenti

- 21 Parlaments lūdz atcelt apstrīdēto lēmumu. Dānijas Karaliste lūdz atcelt lēmuma pielikuma 2. punktu un lūdz ar to arī 1. punktu.
- 22 Komisija uzskata, ka Parlaments nav pamatojis, kādēļ būtu jāatceļ apstrīdētā lēmuma pielikuma 1. un 3. punkts, un lūdz prasību izskatīt tikai attiecībā uz šī pielikuma 2. punktu.
- 23 Parlaments iebilst, ka minētā 1. punkta norādītajā virsrakstā ir atsauce uz deka-BDE, un norāda, ka nav sniegts pamatojums minētā pielikuma 3. punktam, kas attiecas uz “svina svina/bronzas gultņu ieliktnos un buksēs” atbrīvojumu. Pakārtoti, Parlaments lūdz Tiesu atzīt tā prasības pieteikumu par pieņemamu attiecībā uz apstrīdētā lēmuma pielikuma 1. un 2. punktu.

- 24 Atbildes rakstā uz repliku lietā C-14/06 Komisija norāda, ka tās 2005. gada 18. augusta Lēmuma 2005/618/EK, ar ko groza Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu Nr. 2002/95/EK par dažu bīstamu vielu izmantošanas ierobežošanu elektriskās un elektroniskās iekārtās (OV L 214, 65. lpp.), pieņemšana var ierobežot strīda apmēru tiktāl, ciktāl tas attiecas uz PBDE piesārņojumu un apgrūtina deka-BDE laišanu tirgū.

Tiesas vērtējums

- 25 Parlamenta prasības izpēte neatklāj nevienu pamatu, kas attiektos tieši uz apstrīdētā lēmuma pielikuma 3. punktu. Turpretī tā 2. punkta atcelšana varētu sekojoši izraisīt 1. punkta atcelšanu.
- 26 Šķiet, ka grozījuma izdarīšana Direktīvas 2002/95 pielikuma virsrakstā, uz ko attiecas 1. punkts, tajā ieviešot atsauci uz PBDE, izriet no nepieciešamības nodrošināt minētā virsraksta atbilstību šī pielikuma saturam, kas tika grozīts ar minēto 2. punktu.
- 27 Ar 2. punktu minētajā pielikumā tiek iekļauts jauns 9.a punkts, kas attiecas uz deka-BDE — vielu, kas ietilpst PBDE kategorijā. No tā izriet, ka gadījumā, ja tiek atcelts 2. punkts, apstrīdētā lēmuma pielikuma 1. un 2. punkts nav atdalāmi. Tādēļ Parlamenta prasības priekšmets jāierobežo attiecībā uz šiem diviem punktiem.

- 28 Attiecībā uz Lēmuma 2005/618 pieņemšanu, kas, kā izriet no Komisijas teiktā, var apgrūtināt deka-BDE laišanu tirgū, nešķiet, ka tas varētu būt par pamatu prasības priekšmeta neesamībai, jo grūtībām, kas saistītas ar laišanu tirgū, nav tādas pašas sekas kā pilnīgam izmantošanas aizliegumam, kas rastos lēmuma par šī produkta atbrīvošanu atcelšanas gadījumā.

Par prasībām

- 29 Parlaments un Dānijas Karaliste norāda šādus pamatus, kurus var apvienot un sintezēt šādā veidā: pirmkārt, tie apgalvo, ka Komisija, pieņemot apstrīdēto lēmumu, nav ievērojusi Direktīvas 2002/95 5. panta 1. punkta b) apakšpunktā paredzētos nosacījumus un tādējādi ir pārsniegusi pilnvaras, ko tai ir deleģējis likumdevējs, otrkārt, tie apgalvo, ka apstrīdētajā lēmumā nav norādīts pamatojums, jo tajā nekādā veidā nav norādīts, kā ir izpildīti šajā tiesību normā paredzētie nosacījumi, treškārt, tie norāda, ka Komisija, pieņemot apstrīdēto lēmumu, nav ievērojusi piesardzības principu. Turklāt Parlaments norāda uz pamatu, kas izriet no samērīguma principa pārkāpuma, jo ar apstrīdēto lēmumu tika atbrīvoti visi deka-BDE polimēra izmantošanas veidi.

Par pirmo pamatu, kas izriet no Direktīvas 2002/95 5. panta 1. punkta b) apakšpunkta pārkāpuma, kā arī pilnvaru pārsniegšanas un/vai nepareizas izmantošanas

Lietas dalībnieku argumenti

- 30 Parlaments un Dānijas Karaliste norāda, ka Komisija nav ievērojusi Direktīvas 2002/95 5. panta 1. punkta b) apakšpunktā paredzētos nosacījumus un tādējādi ir pārsniegusi pilnvaras, ko tai ir deleģējis Kopienų likumdevējs.

- 31 Dānijas Karaliste atgādina, ka, tā kā Parlaments un Padome piešķir Komisijai izpildes pilnvaras saskaņā ar EKL 202. pantu, tai, piemērojot principu par kompetenču sadali, ir jāievēro mērķi un jāpiemēro Kopienu likumdevēja noteiktie kritēriji. Šajā gadījumā Komisija ne tikai pārkāpa Direktīvā 2002/95 paredzētos nosacījumus, bet arī izmantoja tai piešķirtās pilnvaras, lai veiktu risku novērtējumu likumdevēja vietā, tādējādi nepareizi tās izmantojot.
- 32 Prasītāji uzskata, ka tiktāl, ciktāl Direktīvas 2002/95 4. panta 1. punktā ir noteikts princips, saskaņā ar kuru ir aizliegts izmantot tajā uzskaitītās vielas, tās 5. panta 1. punkta b) apakšpunktā paredzētā atbrīvošanas iespēja ir jāinterpretē sašaurināti. Lai netiktu pārkāpts šīs direktīvas 4. pants, tā var attiekties tikai uz vielas izmantošanas veidiem, nevis uz pašu vielu.
- 33 Šī argumenta pamatojumam prasītāji atsaucas uz citiem lēmumiem, kas ir pieņemti, pamatojoties uz Direktīvas 2002/95 5. panta 1. punkta b) apakšpunktu, kas attiecas tikai uz noteiktiem izmantošanas veidiem, kā arī uz apstrīdētā lēmuma ceturto apsvērumu, saskaņā ar kuru "attiecībā uz aizlieguma nepiemērošanu dažiem konkrētiem materiāliem vai detaļām jāierobežo tā darbības joma".
- 34 Prasītāji vispirms norāda, ka nav izpildīts Direktīvas 2002/95 5. panta 1. punktā norādītais nosacījums, kas attiecas uz grozījumiem, kas vajadzīgi, "lai pielāgotu pielikumu zinātnes un tehnikas attīstībai". Tieši pretēji, zinātniskie dati, kas pieejami pēc šīs direktīvas pieņemšanas, apstiprināja jau pastāvošās bažas par deka-BDE bīstamību.

35 Saskaņā ar prasītāju viedokli Komisija nav arī pierādījusi, ka būtu izpildīts viens no diviem Direktīvas 2002/95 5. panta 1. punkta b) apakšpunktā paredzētajiem nosacījumiem, tomēr ir izmantojusi kritēriju, kas šajā direktīvā nav noteikts un tādējādi ir pretrunīgs, apstrīdētā lēmuma trešajā apsvērumā norādot, ka “dekabromdifēnilētera riska novērtējumā saskaņā ar [...] Regulu (EEK) Nr. 793/93 [...] ir secināts, ka pašreiz nav jāveic pasākumi papildus tiem, kurus jau veic, lai mazinātu risku patērētājiem”.

36 Tādējādi Komisija ir pamatojusies uz pētījumu, kas ir veikts tādas regulas ietvaros, kuras pamatā ir cita pamatdoma, — pētījumu, kas nav ticis izstrādāts, lai tiktu ievērots piesardzības princips, un nav paredzēts tam, lai noteiktu, vai ir izpildīts viens no Direktīvas 2002/95 5. panta 1. punkta b) apakšpunktā paredzētajiem nosacījumiem. Komisija ir uzsākusi jaunu vispārēju riska novērtējumu un, uz tā pamata izslēdzot attiecīgo vielu, nav ievērojusi Kopienų likumdevēja lēmumu, un ir kavējusi šīs direktīvas lietderīgo iedarbību.

37 Dānijas Karaliste norāda, ka Komisija nav nekādā veidā izvērtējusi iespējas aizvietot deka-BDE, lai arī vairāki ražotāji ir pārtraukuši tā izmantošanu un vērs uz to uzmanību savas vides politikas ietvaros. Šajā sakarā apstrīdētā lēmuma otrais apsvēruma, saskaņā ar kuru “šo bīstamo vielu neizmantošana vai aizstāšana [...] nav praktiski iespējama”, ir kļūdaini. Tādējādi Direktīvas 2002/95 5. panta 1. punkta b) apakšpunktā paredzētais pirmais nosacījums katrā ziņā nav izpildīts.

38 Norvēģijas Karaliste norāda, ka Komisija Regulas Nr. 793/93 ietvaros pieņemto dažādo ziņojumu secinājumus ir izmantojusi izlases veidā, pienācīgi nenovērtējot nedz būtiskās bažas, kas skaidri izriet no šiem ziņojumiem un zinātnisko komiteju

atzinumiem, nedz to, ka pieaug deka-BDE kaitīguma apzināšanās. Apstrīdētā lēmuma trešajā apsvērumā Komisija atsaucas tikai uz risku, kas rodas patērētājiem, lai gan minētie ziņojumi attiecas uz darba ņēmējiem, patērētājiem un cilvēkiem, kuri ir apdraudēti netieši, atrodoties attiecīgā vidē.

39 Komisija atsaucas uz grūtībām pieņemt apstrīdēto lēmumu un norāda, ka Direktīvas 2002/95 5. pants nav jāinterpretē sašaurināti.

40 Tā, pirmkārt, norāda, ka šīs direktīvas 4. panta 1. punktam, saskaņā ar kuru ir aizliegts izmantot atsevišķas bīstamās vielas, uzreiz seko šī pašas direktīvas 4. panta 2. punkts, kurā ir noteikti šī aizlieguma izņēmumi, un tādējādi ar šīm tiesību normām tiek ieviests aizliegums, kura apmērs ir šaurāks, nekā tas var likties.

41 Otrkārt, tā norāda, ka Direktīvas 2002/95 5. panta 1. punkta mērķis nav tai piešķirt stingri noteiktu kompetenci, bet tikai uzlikt pienākumu rīkoties, ja tiktu izpildīts viens no šīs direktīvas 5. panta 1. punkta b) apakšpunktā paredzētajiem nosacījumiem, kas tai nepiešķir nekādu rīcības brīvību.

42 Visbeidzot, Komisija norāda, ka, pat ja Direktīvas 2002/95 5. panta 1. punkta b) apakšpunkts rada apstrīdētā lēmuma juridisko pamatu, tomēr ir jāņem vērā šīs direktīvas pielikuma 10. punkts. Tas rada juridiskas sekas, jo aptver visu Komisijas

rīcību attiecībā uz deka-BDE Direktīvas 2002/95 5. panta 1. punkta piemērošanas jomā. Līdz ar to Komisijai nav jāpierāda, ka kāda no tās darbībām, kas attiecas uz deka-BDE un ietilpst Direktīvas 2002/95 5. panta 1. punkta piemērošanas jomā, ir uzskatāma par pielāgošanu zinātnes un tehnikas attīstībai.

43 Šajā sakarā Apvienotā Karaliste piebilst, ka 10. punkts atspoguļo Kopienu likumdevēja šaubas, kurš ir atzinis, ka papildu novērtējums ir pamatots. Šī dalībvalsts cita starpā norāda, ka Komisijai ir plaša rīcības brīvība šādu tehnisko problēmu novērtējuma veikšanai, un ir jāpierāda, ka tā ir pieļāvusi acīmredzamu kļūdu.

44 Komisija norāda, ka šajā gadījumā ir izpildīts Direktīvas 2002/95 5. panta 1. punkta b) apakšpunktā noteiktais otrais nosacījums. No 2002. gada ziņojuma izriet, ka “pašlaik nav vajadzīga papildu pārbaude un/vai informācija, kā arī riska samazināšanas pasākumi bez tiem, kas jau veikti”.

45 Šo secinājumu apstiprina *CSTEE*, kā arī politiskā rekomendācija, kas tika izteikta 2004. gada ziņojuma ietvaros un ar kuru tika aizsākta brīvprātīgās emisiju samazināšanas programmas īstenošana līdztekus papildu datu vākšanai. 2005. gada papildinājuma projektā tika norādīts, ka 2004. gada ziņojumā ietvertais secinājums nav jāgroza jauniegūto datu dēļ, tomēr tika ieteikts pagarināt esošās uzraudzības programmas.

46 Ņemot vērā, ka zinātniskajos atzinumos nekad netika paredzēts aizliegt deka-BDE, Komisijai nebija pienākuma vērtēt aizvietojošo produktu ietekmi uz vidi, veselību un drošību. Tai šāds izvērtējums būtu jāveic tikai tādā gadījumā, ja būtu pieprasīts aizliegt šo vielu. Tieši tāpat tai nebija nekāda iemesla atbrīvojumu attiecināt tikai uz īpašiem deka-BDE izmantošanas veidiem.

47 Turklāt Komisija norāda, ka tai nav pienākuma konsultēties ar *SCHER* vai ņemt vērā tās atzinumu, jo Direktīvas 2002/95 7. pantā ir noteikts, ka tai palīdz komiteja, kas ir izveidota saskaņā ar Direktīvas 75/442 18. pantu, proti, Tehniskās attīstības pielāgošanas komiteja.

48 Parlaments, kā arī Dānijas Karaliste, Zviedrijas Karaliste un Norvēģijas Karaliste norāda, ka Direktīvas 2002/95 pielikuma 10. punkta mērķis ir tikai noteikt prioritāti attiecībā uz laiku, nevis piešķirt tiesībspēju vai radīt novērtējuma procedūru, kas atšķirtos no tās, kas jau ir noteikta Direktīvā 2002/95. Šādu 10. punkta interpretāciju apstiprina konteksts, kādā šī direktīva tika pieņemta.

49 Atbildot uz Apvienotās Karalistes argumentu, ka Komisijai bija plaša rīcības brīvība, lai novērtētu šādas tehniskās problēmas, Parlaments norāda, ka pamati, kas izriet no piesardzības principa pārkāpuma, samērīguma principa un pienākuma norādīt pamatojumu pārkāpuma, ir autonomi pamati, kas ir pakārtoti pirmajam pamatam, saskaņā ar kuru Komisijai ir pienākums ievērot tās izpildes pilnvaru īstenošanas nosacījumus un robežas.

Tiesas vērtējums

- 50 Vispirms ir jāatgādina, ka saskaņā ar EKL 7. panta 1. punkta otro daļu Kopienu iestādes darbojas saskaņā ar pilnvarām, ko tām piešķir EK līgums (2007. gada 23. oktobra spriedums lietā C-403/05 Parlaments/Komisija, Krājums, I-9045. lpp., 49. punkts).
- 51 Saskaņā ar EKL 202. panta trešo ievilkumu, lai nodrošinātu šajā Līgumā izvirzīto mērķu sasniegšanu, Padome saskaņā ar šajā Līgumā paredzētajiem nosacījumiem ar tās pieņemtajiem tiesību aktiem pilnvaro Komisiju īstenot Padomes pieņemtus noteikumus. Padome var izvirzīt noteiktas prasības, kas attiecas uz šo pilnvaru īstenošanu, īpašos gadījumos Padome var arī paturēt tiesības tieši īstenot izpildes pilnvaras (iepriekš minētais spriedums lietā Parlaments/Komisija, 50. punkts).
- 52 Pilnvaru ietvaros, kuru robežas it īpaši ir novērtējamas atkarībā no vispārējiem būtiskiem attiecīgā regulējuma mērķiem, Komisijai ir atļauts veikt piemērošanas pasākumus, kuri vajadzīgi vai ir noderīgi, lai ieviestu pamatregulējumu, ja vien tie nav ar to pretrunā (šajā sakarā skat. 1995. gada 17. oktobra spriedumu lietā C-478/93 Nīderlande/Komisija, *Recueil*, I-3081. lpp., 30. un 31. punkts; 1998. gada 19. novembra spriedumu lietā C-159/96 Portugāle/Komisija, *Recueil*, I-7379. lpp., 40. un 41. punkts, kā arī iepriekš minēto spriedumu lietā Parlaments/Komisija, 51. punkts).
- 53 Tā kā apstrīdētais lēmums ir pamatots ar Direktīvu 2002/95 un it īpaši ar tās 5. panta 1. punkta b) apakšpunktu, ir jāizvērtē šī tiesību norma.

- 54 Direktīvas 2002/95 5. pants attiecas uz šīs direktīvas pielikuma grozījumiem. Saskaņā ar šīs direktīvas 4. panta 2. punktu minētajā pielikumā ir iekļauts saraksts ar izmantošanas veidiem, uz kuriem neattiecas minētās direktīvas 4. panta 1. punktā noteiktais aizliegums laist tirgū elektriskās un elektroniskās iekārtas, kas satur svinu, dzīvsudrabu, kadmiju, sešvērtīgo hromu, PBB vai PBDE.
- 55 Direktīvas 2002/95 5. pantam ir nosaukums "Pielāgošana zinātnes un tehnikas attīstībai". No tā 1. punkta ievaddaļas izriet, ka, lai šīs direktīvas pielikumu pielāgotu zinātnes un tehnikas attīstībai un to grozītu atbilstoši minētā 1. punkta a)–c) apakšpunktā paredzētajiem mērķiem, ir jāievēro šīs pašas direktīvas 7. panta 2. punktā noteiktā procedūra.
- 56 Direktīvas 2002/95 5. panta 1. punkta b) apakšpunkts īpaši attiecas uz elektrisko un elektronisko iekārtu materiālu un detaļu atbrīvošanu no direktīvas 4. panta 1. punktā noteiktā aizlieguma. Šāds atbrīvojums var tikt piemērots tikai tad, ja ir izpildīts viens no abiem paredzētajiem nosacījumiem, proti, vai nu to likvidēšana vai aizvietošana, izmantojot plānojuma izmaiņas vai tādus materiālus un tādas detaļas, kurām nevajag nevienu no minētajā pantā paredzētajiem materiāliem vai vielām, tehniski vai zinātniski nav realizējama, vai ja aizvietošanas radītā negatīva ietekme attiecībā uz vidi, veselību un/vai patērētāju drošību, kas saistīta ar aizvietošanu, var atsvērt tās radītos ieguvumus attiecībā uz vidi, veselību un/vai patērētāju drošību.
- 57 Tekstā nav nevienas norādes, kas ļautu domāt, ka šāds alternatīvs Direktīvas 2002/95 5. panta 1. punkta b) apakšpunktā noteiktā atbrīvojuma nosacījums būtu jāinterpretē neatkarīgi no 5. panta virsraksta un šī panta 1. punkta ievaddaļas teksta. Tieši pretēji, tā kā Direktīvai 2002/95 ir tikai viens pielikums un tajā ir uzskaitīti tikai atbrīvotie

materiāli un detaļas, lai šo sarakstu varētu paplašināt, papildus vienam no diviem šīs direktīvas 5. panta 1. punkta b) apakšpunktā paredzētajiem nosacījumiem ir jābūt izpildītam arī nosacījumam, ka grozījums ir vajadzīgs, lai šo pielikumu pielāgotu zinātnes un tehnikas attīstībai.

58 Attiecīgi, ja nav izpildīti Direktīvas 2002/95 5. panta 1. punkta ievaddaļas nosacījumi vai kāds no 5. panta 1. punkta b) apakšpunktā paredzētajiem nosacījumiem, uz attiecīgo elektrisko un elektronisko iekārtu laišanu tirgū nevar neattiecināt šīs direktīvas 4. panta 1. punktā paredzēto aizliegumu.

59 Šajā sakarā jāsecina, ka, izņemot nosacījumu attiecībā uz Direktīvas 2002/95 7. pantā paredzētās komitejas palīdzību, citus šīs direktīvas 5. panta 1. punkta nosacījumus Komisija, pieņemot apstrīdēto lēmumu, nav izpildījusi.

60 Šis lēmums ir ticis pieņemts, ņemot vērā 2002. gada ziņojumā izdarītos secinājumus — secinājumus, kuri netika grozīti ar 2004. un 2005. gada ziņojumiem. No tā izriet, ka datumā, kurā šī direktīva tika pieņemta — 2003. gada 27. janvārī, minētās direktīvas 5. panta 1. punkta ievaddaļā paredzētais nosacījums par nepieciešamību šīs direktīvas pielikumu pielāgot zinātnes un tehnikas attīstībai nebija izpildīts.

61 Komisija norāda, ka deka-BDE iekļaušana Direktīvas 2002/95 pielikuma 10. punktā to atbrīvo no pienākuma pierādīt, ka kāda no tās darbībām, kas saistīta ar deka-BDE

un ietilpst Direktīvas 2002/95 5. panta 1. punkta piemērošanas jomā, ir uzskatāma par pielāgošanu zinātnes un tehnikas attīstībai. Pat ja tas tā būtu, tomēr jāsecina, ka tas neatbrīvo Komisiju no pienākuma pierādīt, ka ir izpildīts viens no šīs pašas direktīvas 5. panta 1. punkta b) apakšpunktā paredzētajiem nosacījumiem.

62 Šajā sakarā procesuālajos dokumentos Komisija norāda, ka šajā gadījumā ir izpildīts Direktīvas 2002/95 5. panta 1. punkta b) apakšpunktā paredzētais otrais nosacījums, jo dažādos novērtējuma ziņojumos tika norādīts, ka nav jāīsteno citi pasākumi risku samazināšanai kā vien tie, kas jau pastāv. No apstrīdētā lēmuma trešā apsvērums, kuru saskaņā ar Komisijas teikto izstrādāja Padome, izriet, ka šis nosacījums ir ievērots.

63 Tomēr jānorāda, ka nedz apstrīdētā lēmuma trešais apsvērums, nedz ziņojumā izdarītais secinājums, uz kuru atsaucas Komisija, nepierāda, ka Direktīvas 2002/95 5. panta 1. punkta b) apakšpunktā paredzētais otrais nosacījums būtu izpildīts.

64 Šajos ziņojumos nekādā veidā nav izvērtētas nedz iespējas aizvietot deka-BDE, nedz sekojoši negatīvās sekas, kas varētu rasties aizvietošanas gadījumā. Saskaņā ar Parlamenta sniegtajiem apsvērumiem tiesas sēdē, kurus Komisija nav apstrīdējusi, Komisija pieprasīja veikt pētījumu par iespēju aizvietot deka-BDE tikai 2006. gada jūnijā.

- 65 Tomēr Komisija un Apvienotā Karaliste norāda, ka Direktīvas 2002/95 5. pants jāaplūko tā pieņemšanas kontekstā, kā arī šīs pašas direktīvas 4. panta 2. punkta izpratnē, kuru nevar interpretēt sašaurināti, turklāt minētās direktīvas pielikuma 10. punkts liek Komisijai rīkoties tieši tā, kā tā rīkojās, turklāt tai ir plaša rīcības brīvība.
- 66 Protams, kā to norāda Komisija un Apvienotā Karaliste, Direktīvas 2002/95 pielikuma 10. punktā noteikts, ka Komisija prioritāri vērtē deka-BDE izmantošanas veidus, "lai pēc iespējas drīz noteiktu, vai šie punkti attiecīgi jāgroza". Tomēr nekas Direktīvā 2002/95 neapstiprina tēzi, ka šī tiesību norma ļauj Komisijai neievērot šīs direktīvas 5. panta 1. punkta nosacījumus, turklāt Komisija šo secinājumu apstiprināja tiesas sēdes laikā.
- 67 Atbilstoši pastāvīgajai judikatūrai, interpretējot Kopienų tiesību normu, jāņem vērā ne tikai tās formulējums, bet arī tās konteksts un tiesiskā regulējuma, kura sastāvdaļa tā ir, mērķi (skat. it īpaši 2000. gada 19. septembra spriedumu lietā C-156/98 Vācija/Komisija, *Recueil*, I-6857. lpp., 50. punkts, un 2006. gada 7. decembra spriedumu lietā C-306/05 *SGAE*, Krājums, I-11519. lpp., 34. punkts).
- 68 Vispirms jānorāda, ka no Direktīvas 2002/95 4. panta 1. punkta redakcijas izriet, ka PBDE — vielu kategorijas, kurā ietilpst deka-BDE, — izmantošana elektriskās un elektroniskās ierīcēs ir aizliegta, sākot ar 2006. gada 1. jūliju.

69 Protams, saskaņā ar šī panta 2. punktu šis aizliegums neattiecas uz minētās direktīvas pielikumā minētajiem izmantošanas veidiem. Tomēr, kā izriet no šī pielikuma 10. punkta redakcijas, deka-BDE tajā ir minēta nevis kā viela, kas ir atbrīvota no aizlieguma, bet gan kā viela, kura jāvērtē Komisijai minētās direktīvas 7. panta 2. punktā paredzētās procedūras ietvaros. Direktīvas 2002/95 pielikuma grozīšana atbilstoši šai procedūrai, lai atbrīvotu elektrisko un elektronisko iekārtu materiālus un detaļas, saskaņā ar minētās direktīvas 5. panta 1. punkta redakciju, kas ir skaidra un precīza, nosaka, ka jābūt izpildītiem šajā tiesību normā paredzētajiem nosacījumiem, kuros nav nekādas atsauces uz šīs direktīvas pielikuma 10. punktu.

70 Kā to pamatoti norāda Parlaments, Dānijas Karaliste, Zviedrijas Karaliste un Norvēģijas Karaliste, Direktīvas 2002/95 pielikuma 10. punkta sekas ir tikai noteikt prioritāti laikā, nevis piešķirt tiesībspēju vai radīt novērtējuma procedūru, kas atšķirtos no tās, kas jau ir noteikta šajā direktīvā.

71 Izvērtējot minētās direktīvas 5. pantu tās kontekstā, ir jāatgādina, ka tajā ir paredzēti nosacījumi atbrīvojumam no aizlieguma principa, kas ir noteikts šīs direktīvas 4. panta 1. punktā, un tādējādi tas ir jāinterpretē šauri.

72 Kā to ir norādījuši prasītāji, Direktīvas 2002/95 4. panta 2. punktā paredzēta atbrīvojuma iespējamība tikai vielu izmantošanas veidiem, nevis pašām vielām.

73 Šajā sakarā, tā kā Komisija nav apstrīdējusi prasītāju argumentu, ka, tā kā deka-BDE galvenokārt tika izmantots polimeros, atbrīvojums “polimerizētos izmantošanas veidos”, kas paredzēts apstrīdētajā lēmumā, ir līdzvērtīgs vispārējam deka-BDE izmantošanas elektriskās un elektroniskās iekārtās atbrīvojumam. Komisija tiesas sēdes laikā norādīja, ka deka-BDE var tikt izmantots audumos, tomēr jākonstatē, ka tas nav noteikts Direktīvā 2002/95, kas, kā to norāda tās nosaukums, attiecas tikai uz elektriskām un elektroniskām iekārtām.

74 Visbeidzot, runājot par Direktīvas 2002/95 mērķiem, no tās piektā, sestā un vienpadsmitā apsvēruma izriet, ka Kopienu likumdevēja griba paredz ar minēto direktīvu aizliegt attiecīgos produktus un piešķirt atbrīvojumu tikai tad, ja ir izpildīti precīzi definēti nosacījumi.

75 Šāds mērķis atbilstoši EKL 152. pantam, saskaņā ar kuru, nosakot un īstenojot visu Kopienas politiku un darbības, ir jānodrošina augsts cilvēku veselības aizsardzības līmenis (šajā sakarā skat. 2006. gada 12. janvāra spriedumu lietā *C-504/04 Agrarproduktion Staebelow*, Krājums, I-679. lpp., 39. punkts), kā arī atbilstoši EKL 174. panta 2. punktam, saskaņā ar kuru Kopienas politika attiecībā uz vidi tiecas panākt augsta līmeņa aizsardzību un pamatojas uz piesardzības un preventīvās darbības principu (skat. 2004. gada 7. septembra spriedumu lietā *C-127/02 Waddenvereniging un Vogelbeschermingsvereniging*, Krājums, I-7405. lpp., 44. punkts), attaisno atbrīvojuma nosacījumu šauru interpretāciju.

76 Šajā gadījumā, nepastāvot nepieciešamībai lemt par Komisijas rīcības brīvības apmēru, pietiek konstatēt, ka apstrīdētais lēmums, kas ir līdzvērtīgs vispārējam deka-BDE izmantošanas elektriskās un elektroniskās iekārtās atbrīvojumam, ir pieņemts, neievērojot Kopienu likumdevēja Direktīvas 2002/95 5. panta 1. punktā paredzētos

nosacījumus un ir pretrunā šī likumdevēja mērķim noteikt šajā direktīvā paredzēto detaļu aizlieguma principu.

- 77 Komisija un Apvienotā Karaliste atsaucas arī uz brīvprātīgu emisiju samazināšanas programmu, kas ir minēta apstrīdētā lēmuma trešajā apsvērumā. Šī programma tomēr nav būtiska attiecībā uz Direktīvā 2002/95 noteiktajiem kompetences deleģēšanas nosacījumiem.
- 78 No dažādajiem iepriekš minētajiem apstākļiem izriet, ka, pieņemot apstrīdēto lēmumu attiecībā uz deka-BDE atbrīvojumu, Komisija ir pārkāpusi Direktīvas 2002/95 5. panta 1. punktu.
- 79 Ņemot vērā šo secinājumu, nav jālemj par pilnvaru pārsniegšanas un/vai nepareizas izmantošanas kvalifikāciju, kas tika izvirzīta pirmā pamata ietvaros.

Par otro līdz ceturto pamatu

- 80 Tā kā pirmais pamats ir pamatots, nav jāizvērtē otrais līdz ceturtais pamats.

- 81 No iepriekš minētā izriet, ka ir pamats atcelt apstrīdētā lēmuma pielikuma 2. punktu. Komisijai ir jāpārbauda, vai līdz ar to ir jāpielāgo Direktīvas 2002/95 pielikuma nosaukums, uz kuru ir atsauce apstrīdētā lēmuma pielikuma 1. punktā.

Par atceltā lēmuma seku atstāšanu spēkā

- 82 Tiesas sēdes laikā Komisija un Apvienotā Karaliste lūdza Tiesai, gadījumā ja tā atceltu apstrīdētā lēmuma apstrīdētās tiesību normas, atstāt spēkā tā sekas vismaz deviņus mēnešus, kas ir pielāgošanas laika posms, kuru uzņēmumi, kas ražo vai izmanto deka-BDE, varētu izmantot, ja 2005. gada oktobrī Komisija būtu izlēmusi neatbrīvot deka-BDE un uz šo produktu attiektos Direktīvas 2002/95 4. panta 1. punktā noteiktais aizliegums.

- 83 Prasītāji un personas, kas iestājušās lietā, iebilda pret šo lūgumu, pamatojoties uz to, ka tas bija jānorāda rakstveida apsvērumos un ka jebkurā gadījumā attiecīgajiem uzņēmumiem pēc tam, kad tika pieņemta Direktīva 2002/95, bija jāzina, ka Kopienų likumdevējs ir aizliedzis deka-BDE.

- 84 Saskaņā ar EKL 231. panta otro daļu Tiesa, ja tā uzskata par vajadzīgu, var noteikt, kuras no atceltās regulas sekām jāuzskata par saistošām. Šāds noteikums var attiekties arī uz lēmumu, kurš ir pieņemts, lai tiktu grozīts direktīvas pielikums (attiecībā uz pašu direktīvu skat. it īpaši 1995. gada 5. jūlija spriedumu lietā C-21/94 Parlaments/Padome, *Recueil*, I-1827. lpp., 31. punkts).

- 85 Ņemot vērā šīs tiesību normas redakciju, no kuras izriet, ka, ja Tiesa uzskata par vajadzīgu, tā pat pēc savas ierosmes var ierobežot spriedumā noteiktās atcelšanas sekas, nav jālemj par, iespējams novēloti, iesniegtā Komisijas un Apvienotās Karalistes lūguma sekām.
- 86 Šajā lietā, ņemot vērā, ka strīds galvenokārt ir radies tā veida dēļ, kādā ir izveidota Direktīva 2002/95, īpaši sevišķi sarežģītās saiknes dēļ starp tās 4. un 5. pantu un tās pielikuma 10. punktu, kā arī tā dēļ, ka Komisija apstrīdēto lēmumu pieņēma 2005. gada 13. oktobrī, proti, deviņus mēnešus pirms tam, kad 2006. gada 1. jūlijā stājās spēkā deka-BDE aizliegums, lai tiktu ņemtas vērā attiecīgo uzņēmumu intereses, ir pamats, ievērojot tiesiskās drošības apsvērumus, atstāt spēkā atceltās tiesību normas sekas uz noteikti nepieciešamu pielāgošanās posmu, proti, līdz 2008. gada 30. jūnijam.

Par tiesāšanās izdevumiem

- 87 Atbilstoši Reglamenta 69. panta 2. punktam lietas dalībniekam, kuram spriedums nav labvēlīgs, piespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, ja to ir prasījis lietas dalībnieks, kuram spriedums ir labvēlīgs. Tā kā Parlaments un Dānijas Karaliste lietā C-295/06 ir prasījusi piespriež Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus un tā kā Komisijai šis spriedums nav labvēlīgs, jāpiespriež Komisijai atlīdzināt Parlamenta un Dānijas Karalistes tiesāšanās izdevumus lietā C-295/06.
- 88 Dānijas Karaliste lietā C-14/06, Portugāles Republika, Somijas Republika, Zviedrijas Karaliste un Norvēģijas Karaliste, no vienas puses, kas iestājušās lietā prasītāju prasījumu atbalstam, kā arī Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotā Karaliste, no otras puses, kas iestājušies lietā atbildētājas prasījumu atbalstam, atbilstoši Reglamenta 69. panta 4. punkta pirmajai daļai sedz savus tiesāšanās izdevumus pašas.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (virspalāta) nospriež:

- 1) **atcelt Komisijas 2005. gada 13. oktobra Lēmuma 2005/717/EK, ar ko groza pielikumu Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvai 2002/95/EK par dažu bīstamu vielu izmantošanas ierobežošanu elektriskās un elektroniskās iekārtās, lai pielāgotu to tehnikas attīstībai, pielikuma 2. punktu;**
- 2) **Lēmuma 2005/717 pielikuma 2. punkta sekas paliek spēkā līdz 2008. gada 30. jūnijam, ieskaitot;**
- 3) **Eiropas Kopienu Komisija atlīdzina Eiropas Parlamenta un Dānijas Karalistes tiesāšanās izdevumus lietā C-295/06;**
- 4) **Dānijas Karaliste lietā C-14/06, Portugāles Republika, Somijas Republika, Zviedrijas Karaliste, Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotā Karaliste, kā arī Norvēģijas Karaliste sedz savus tiesāšanās izdevumus pašas.**

[Paraksti]